A°. 1838. N°. 42.

VRIJDAG, DEN 25sten MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 23 Mei 1838.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal wordt, — met referte aan de annonce van den ondergeteekenden, dd. 18 dezer maand, waarbij de Ingezetenen zijn verwittigd geworden, dat het Zijner Majesteit goedgunstiglijk had behaagd, het Koloniaal Gouvernement te magtigen om, gedurende de eerstvolgende *twaalf* maanden, tot een beloop van *HONDERD DUIZEND GULDEN* aan Wissels op het Gouvernement in het Moederland af te geven, — mits deze kennelijk gemaakt, dat Zijne Excellentie bij resolutie van heden, No. 529, besloten heeft, om, aanvangende met 1o. Junij aanstaande, en opvolgelijk telken *drie* maanden, eene Som van *f* 25,000 (*Vijf en Twintig Duizend Gulden*) in Wisselbrieven van *f* 1000 en *f* 500, *drie* maanden na zigt *à pari*, verkrijgbaar te stellen, en zulks bij wijze van loting ten einde omtrent de uitgifte dier Wisselbrieven, de meest mogelijke onzijdigheid in acht te nemen.

De gene welke in die loting zullen verlangen begrepen te worden, zullen zich in persoon of door eenen daartoe expresselijk gemagtigden moeten aanmelden ten Kantore van den Administrateur van Financien, van en met heden tot en met 30 dezer, van des voormiddags ten *acht* tot des middags ten *twaalf* ure, en op eene daartoe bestemde lijst moeten teekenen; zullende volstrekt geene anderen dan die op de lijst geteekend hebben, in de voormelde loting, — welke op Vrijdag den *eersten* Junij e. k., des middags ten *twaalf* ure, ten voorn. Kantoren, in tegenwoordigheid der belanghebbenden, zoo verlangende zal plaats hebben, opgenomen of begrepen worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 30 Maart 1838.

Fransche Berigten.

PARIJS, 25 Februarij.

Het voorloopig regtelijk onderzoek in de zaak van de zamenzwering van Hubert tegen 's Konings leven, welk onderzoek twee maanden heeft geduurd, is thans eindelijk afgeloopen. Dien ten gevolge heeft de raadkamer der Parijsche regtbank den 10den zes der in deze zaak betrokkene personen naar de kamer van beschuldiging verzonden, en drie andere op vrije voeten gesteld. Ofschoon de aangeklaagden meerendeels zich tot een stelsel van algeheele ontkenning of weigering om te antwoorden hebben bepaald, is het aan den regter van instructie gelukt, om de bezwarende omstandigheden tegen sommigen hunner in een vrij helder licht te plaatsen. Daaronder behoort in de eerste plaats Hubert, een persoon, die reeds vroeger wegens een mislukten aanslag tegen het leven des Konings op den weg naar Neuilly tot gevangenisstraf veroordeeld was, doch ten gevolge der amnestie op vrije voeten werd gesteld. Bij die gelegenheid was de stad Orleans hem tot verblijfplaats aangewezen, doch hij heeft zich daaraan niet gehouden, en sedert met een valsch paspoort verscheidene reizen naar Engeland gedaan. Men herinnert zich dat hij, van eene dier reizen terugkeerende, te Boulogne zijne portefeuille verloor, die door zeer toevallig door een gendarme gevonden werd, en dat de daarin gevondene stukken de Fransche policie op het spoor van den geheelen aanslag hebben gebragt. Buitendien had men, zoo als thans blijkt, in den hoed van Hubert eene gekleurde schets van een soortgelijk helsch werktuig, als waarmede Fieschi zijn verfoeijelijk ontwerp volvoerde, en in zijne valiezen verscheidene brieven gevonden, die van zijne naauwe betrekking met sommige personen en van hunne medepligtigheid aan zijne oogmerken bewijzen droegen. Onder dezen bevindt zich zekere Annat., die, even als Hubert zelf, het beroep van zadelmakersknecht te Parijs uitoefende, en thans onder de aangeklaagden behoort. Men moet in het woonvertrek van lezen een eigenhandigen brief van Hubert gevonden hebben, inhoudende, dat Annat een winkel in eene benedenverdieping moest huren [illegible] Koning, als hij zich [illegible] [illegible] dat men het moordwerktuig, op het oogenblik van het voorbijtrekken des Konings te voorschijn brengen en afbranden zou om hem en de leden van zijn geslacht te dooden; en dat te gelijker tijd andere zamgezworenen congrevische vuurpijlen op het paleis der kamers zouden werpen, om dit gebouw in brand te steken. Omtrent het vervaardigen van zijn moordwerktuig moet Hubert zich vooral ook van den raad en het voorschrift van een geboren Zwitser, Steuble genaamd, hebben bediend, die zich te Londen bevond, en vroeger een door hem uitgevonden, vernielend werktuig, dat in den oorlog gebruikt moest worden, aan de Fransche regering te koop had aangeboden. Deze Steuble is de derde aangeklaagde, doch heeft voor den regter staande gehouden, dat hij met zijn werktuig geenerlei aanslag tegen het leven des konings bedoelde. Intusschen moet hij hebben bekend, dat hij de spoedige omverwerping der tegenwoordige orde van zaken in Frankrijk en de vestiging eener republiek verwachtte, en men heeft dan ook bij hem een geschrift van zijne hand gevonden, hetwelk het vrij belagchelijk opschrift heeft: *Overeenkomst tusschen Steuble en de Fransche republiek.* De vierde aangeklaagde is zekere Leproux, die tijdens zijne inhechtenisneming regter bij de regtbank van eersten aanleg te Vervins was. Het eenig bezwaar tegen hem bestaat in eenen bij Hubert gevonden brief, waarin deze den regter zijnen vriend noemt, hem met zijn ontwerp bekend maakt, en hem aankondigt bij eene vroeger afgesproken bijeenkomst tegenwoordig te zullen zijn. Leproux moet verklaard hebben Hubert in het geheel niet te kennen en niet te kunnen begrijpen, wat dien persoon bewogen heeft, om hem zulk eenen brief te schrijven. Een vijfde aangeklaagde is eene Parijsche ongehuwde vrouw, Grouvelle genaamd, die Hubert en sommigen zijner vermoedelijke medepligtigen van tijd tot tijd aan haar huis heeft ontvangen, en met hem in zeer naauwe betrekking moet hebben gestaan. Het hoofdbezwaar tegen haar is, dat zij bij hechtenis geld aan Hubert naar Londen zou hebben toegezonden, om hem de volvoering van zijne verfoeijelijke ontwerpen gemakkelijker te maken. Dat deze juffer de dolzinnigste revolutionnaire beginselen aankleeft, schijnt duidelijk genoeg bewezen. Kort voor hare inhechtenisneming heeft zij aan een meisje, Hergaland geheeten, dat als naaister bij haar arbeidde, een pakje toegezonden hetwelk verscheidene voorwerpen, die aan de ter dood gebragte koningsmoordenaars Pepin en Morey hadden toebehoord, bevatte, zoo als de pantoffels van den laatsten, haarlokken van beiden beiden, en eenige bebloede touwen en stukken linnen, welke laatsten waarschijnlijk van de teregtstelling der genoemde personen afkomstig waren. De zesde aangeklaagde heet Vincent Giroud, die door mejuffer Grouvelle gebruikt schijnt te zijn, om ook van anderen geld tot volvoering van den moord-aanslag op te halen. De straks genoemde naaister, de handelsbediende Kluppel en een eigenaar te Rouen, Godard genaamd, welke beide laatsten met de overige aangeklaagde in betrekking hebben gestaan, zijn de thans in vrijheid gestelde drie personen.

Veelvuldige ondervinding heeft geleerd, dat overmatige koude niet minder dan te groote hitte nadeelig werkt op de hersenen dergenen, wier verstandelijke vermogens gekrenkt zijn. Het volgende voorbeeld kan deze opmerking wederom ter versterking dienen. Gedurende [illegible] der koudste dagen van den vorigen winter [illegible] een boer in [illegible] nabij [illegible], die herhaaldelijk teekenen van krankzinnigheid had gegeven, in zulk eene woede, dat zijne vrouw verschrikt het huis uitvlood. Des morgens weder binnen willende komen vond zij de deuren open, al het huisraad verstrooid en gedeeltelijk stukgeslagen, de kleederen van haren man in alle rigtingen geworpen en zijn broek op eenige schreden afstands van het huis. De man zelf was verdwenen. Na langdurend zoeken vond men het lijk van dien ongelukkige op eene heide niet ver van Barnay liggen. Hij was geheel naakt, reeds hadden de kraaijen hem de oogen uitgepikt en den buik gekwetst. Uit de indrukselen op de sneeuw heeft men opgemerkt, dat de man N., alvorens onder de strengheid van de koude te bezwijken, op handen en voeten eenen afstand van twee honderd schreden moet hebben afgelegd. Men zal wel begrijpen wat de ongelukkige moet hebben uitgestaan, wanneer men weet, dat de thermometer destijds 20 graden teekende.

— Sedert twee dagen vertoonen zich bedenkelijke verschijnselen in de gezondheidstoestand van den Heer Talleyrand, wiens 84ste verjaardag eerst onlangs gevierd werd. De oude diplomaat, zegt men, is thans volstrekt buiten staat zijne kamer te verlaten, en hij besteedt een groot gedeelte van den dag in het rangschikken en verbranden van papieren, hetwelk zijne vrienden zeer bedroeft, die daarin een droevig voorgevoel meenen te zien.

Een niet minder jammerlijk voorbode van 's prinsen toestand, is de ijver, met welken sedert eenige dagen autografische verzamelaars trachten zich brieven of briefjes van des beroemden diplomaats hand te verschaffen. Aan deze manie der autografen zijn wij de zeer curieuse ontdekking van eenen brief verschuldigd, door den Heer Talleyrand aan den Heer Thiers geschreven, toen laatstgemelde minister van binnenlandsche zaken was; die brief is in vorm en wezen even zeer pikant. Wij hebben er de eerste zinsnede van onthouden, zij luidt

aldus: »mijn waarde Thiers, ik beveel u geheel bijzonder den heer *** aan, dien ik niet ken; ik verzoek u er een proeve van te maken; hij is mij door eene vrouw, eene mijner vriendinnen, toegezonden, die daarin veel belang stelt. Dit is wel *ancien régime*, maar wat er aan te doen? Het zijn van die gewoonten, van welke ik mij sedert eenige jaren niet hebt kunnen ontdoen, en welke gij wel zeer gelukkig zijt, niet te hebben."

— Men houdt zich voortdurend bezig met het doorzien der omslagtige en menigvuldige documenten, die in Vidocq's woning in beslag zijn genomen, en als in deze zaak eenige indiscretie plaats greep, zou men ongetwijfeld eene menigte ontdekkingen kunnen opgeven. Ons werd inmiddels opzigt eene gebeurtenis verhaald welke wij onzen lezers willen mededeelen; zij werd openlijk in eenen salon verteld, en men houdt den verteller voor wel onderrigt te kunnen zijn: »Een markies (zijn naam is nog een geheim), een groot en tamelijk wispelturig beminnaar van het schoone geslacht, kwam toch eindelijk tot het besluit, zich te *fixeren*; hij was getrouwd, omdat hij geloofde, zijnen rusteloozen geest, onder het juk van den echten staat te zullen kunnen buigen; maar de genoegens van dezen nieuwen stand waren hem weldra gehaat, en hij treurde om het verlies zijner zoete vrijheid. Maar, wat was daaraan te doen? De echtscheiding is verboden, en voorts ook had onze echtman te zeer grooten schroom voor het behoud van zijnen goeden naam, dan dat hij het tot eene volstrekte echtbreuk, durfde te laten komen. Wel bleef hem nog de uitweg eener scheiding van tafel en bed over; maar, hoe deze te bekomen? De weerzijdsche bewilliging is heden, naar ons Code, niet meer voldoende, en ook kon wel mevrouw de markiezin in het eind daarvan niets willen weten. Haar bij eene zwakke zijde te vatten, was onmogelijk, want haar karakter was zoo zacht, dat zij den duivel zelven zoude tam gemaakt hebben. Na dat onze markies over en weder de zaak had bepeinsd, viel hem eindelijk het volgende middel in. Hij schreef aan den, wegens zijne bekwaamheid in de delikaatste betrekkingen bekenden, Vidocq, en verlangde van hem eenen *verleider*, van fatsoenlijk voorkomen, wiens inleiding in zijn huis hem in staat mogt stellen, een aanzoek tot scheiding van tafel en bed te motiveren. Vidocq antwoordde in de volgende woorden: Bij uw geëerd schrijven van ... verzoekt gij mij om eenen verleider. Het is u bekend Mijnheer, dat een zoodanig persoon, indien hij eenig uitzigt op goed gevolg zal hebben, noodwendig uit een tilbury, een Engelsch paard en een groom moet bestaan. Het spreekt van zelf, dat bedoelde verleider jongen welgemaakt en van een fatsoenlijk voorkomen moet zijn. Alle deze vereischten worden echter bezwaarlijk vereenigd gevonden, en veroorzaken groote kosten. Ik hoofde van den tijd, die noodig is om tot het doel te geraken, ... ben, dien ... gedwongen, Mijnheer ... in uwe insigten ... te ... den ... vertrouwen ... mij goedgunstig vereert, te kunnen ... u. om eene som van 500 francs maandelijks te verzoeken, behalve nog eene andere som, welke wij voor de ... noodzakelijke uitgaven, als linnengoed, kleeding, bijouteriën, huur van tilbury, enz. zullen vaststellen. Ontvang, mynheer &c." Op dezen brief werd terstond door eenen anderen geantwoord, wiens inhoud nagenoeg in de volgende bewoordingen is zaam te vatten: »Hoe hard ook de voorwaarden zijn, mogen, welke gij mij opiegt wil ik echter er mede genoegen nemen, in de vooronderstelling, dat de u opgedragen last gelukkig tot het doel gevoerd worde." Tot zoo verre, was de intrigue gevorderd, toen de arrestatie van Vidocq den verderen loop dezer scandaleuse zaak heeft gestuit.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 26 Februarij.

In den *Leeds Intelligencer* leest men het volgende: »De Heer Clarke, de operateur in de stads-apotheek, is op bevel der lords van de admiraliteit gelast geworden, 1407 zakken meel, die te Hull, onder 's Konings slot liggen, te onderzoeken. Hij nam proeven uit iederen zak, en vond in eenigen derzelven meer dan een derde deel van gyps en gemalen beenderen, twee zeer schadelijke bestanddeelen, welke geen maag, van mensch of dier, in staat is te verteeren. Van deze zelfstandigheden zond hij brooden naar de lords der admiraliteit. De eigenaar van dit meel, die voornemens was, hetzelve naar Spanje en Portugal te zenden, is tot eene geldboete van 10,000 st. veroordeeld geworden. De Heer Clarke heeft ook Souchong-thee onderzocht, en daarin ... pCt. lood-erts gevonden.

— De vergaderzaal van het Koningl. geographisch genootschap te Londen was den 22 Januarij volgepropt, om het verslag aan te hooren van kapitein Alexander over zijne jongste reis naar de binnenlanden van Afrika en naar de Noordwest kust van het land Damhara. Deze reis was door het genootschap ontworpen en ook door haar, onder bijdrage eener door de regering bewilligde som gelds, bekostigd geworden. Kapitein Alexander begon zijnen togt in September 1836, en hij keerde, in September 1837 naar de Kaap de Goede Hoop terug. Gedurende dien tijd legde hij 4000 Engelsche mijlen (2000 te voet, 1000 te paard en 1000 op den rug van ossen) af. Behalve aan vier of vijf Duitsche missionarissen was het gansche land, op eenen afstand van 4000 mijlen, tot dusverre den Europeërs onbekend gebleven. Het verslag is vol van belangrijke bijzonderheden. De volkstammen, die bezocht werden, waren de Namaegua's de Boschmannen en de beide groote stammen der vlakte, en van het gebergte van Damhara, die allen eene zeer vriendschappelijke gezindheid jegens het reisgezelschap deden blijken, en den wensch tot naderen omgang met de Europeërs te kennen gaven. Beide laatstgemelde volken zijn negers, in landaard geheel den mooren gelijkend; gene zijds deselven woont eene natie van roode mannen, welke het ongelukkigerwijze niet mogelijk was te bezoeken daar juist tusschen hen en de Damhara's krijg gevoerd werd. Van eene vrouw uit dit laatst genoemde volk kocht de kapitein voor twee katoenen doeken en twee snoeren koralen eenen jongen van omstreeks zeven jaar, die half verhongerd, uitgezonden was om tot voeding, hagedissen te vangen. Het te voorschijn brengen van dien kleinen inboorling, tevens met het bezigtigen der in de zaal ten toon gestelde voorwerpen van huisraad en krijgstoerusting, wekte in hoogen graad de weetgierige belangstelling der vergadering. Bij onderscheidene tusschenpozingen had het reisgezelschap groot gebrek aan water geleden; eenmaal ontbrak hetzelve gedurende drie dagen, terwijl de thermometer in de schaduw 100 graden teekende. De reizigers verloren eene menigte ossen, schapen en honden; eenmaal hadden zij zoo groot gebrek aan leeftogt dat zij genoodzaakt, ... te eten. Langs de kust ontmoetten zij verscheidene plaatsen die aan binnenloopende schepen eene gemakkelijke ankerplaats zoude aanbieden, en ook waar een voordeelige handel met de binnenlanden zoude kunnen aangeknoopt worden. Niet ver van de mond van het Oranje rivier ontdekten zij groote hoeveelheden koperertz, waarvan een monster door Sir John Herschell op de Kaap scheikundig opgelost bevonden was geworden 75 pCt. koper te houden. De ertz was zeer gemakkelijk te bekomen, konde ... of met vlotten, hout gemakkelijk of op houtvlotten de rivier opwaarts gezonden worden.

— Terwijl sommige dagbladen allerlei vermoedens ontwikkelen en geheimzinnige wenken geven ten opzigte van de geheime liefde-neiging der koningin en van hare toekomstige keuze, wordt van den anderen kant Bedlam (het gekkenhuis te Londen) met ongelukkige aspiranten naar hare hand opgevuld. Voor weinige dagen vertoonde zich, hier, het derde geval van deze aard. Een man klopte aan de deur van Buckingham paleis; de schildwacht vroeg hem wat hij wilde; het antwoord was: »ik wensch de koningen te bezoeken." De soldaat wilde hem verwijderen, maar de man volhardde, zeggende: »het was de wil des hemels dat hij de Koningin zag." De wacht riep eenige policie-dienaren aan en gaf den harnekkigen porder aan den over. Des anderen daags had in het policie-bureau van Queens quare het volgende onderzoek plaats: William Cloney, policie-sergeant, verklaart dat de arrestant het paleis heeft willen binnendringen, om, volgens zijn zeggen, aan H. M. onderrigt te geven in het woord Gods; hij voegde er bij, dat het paleis aan hem toebehoorde. De regter: »Beschuldigde, wat hebt gij tot uwer verontschuldiging te zeggen?" Antwoord: »Ik heb langen tijd op deze aarde geleefd en de Britsche senaat weet zeer goed, dat God mij heeft gezonden hier om beneden als herder over zijne kudde te waken. Mijne hemelsche zending betreft de Koningin. Ik ben gekomen, om haar ten huwelijk te verzoeken; zij is de dochter Gods daarom wil ik haar huwen, en ik heb de toestemming van haren vader, die in den hemel is. Ik heb als herder groote zonden bedreven en ben daarvoor gestraft geworden, nu echter zal ik mij met zegeningen zien overladen. Gij moogt mij gerustelijk den titel van koning schenken, zoo gij wilt, want deze benaming komt mij toe, en het verheugt mij dezelve te hebben. Na eene korte tusschenpoos voegde hij er bij: »Gij kunt den senaat hiervan kennis geven wanneer gij verkiest. Gij kunt mij verstooten, maar God de vader heeft gewild, dat ik de koningin huwe." De regter: »Welk is uw beroep?" Antw. »Een herder, uit den hemel afgezonden. Onze heiland heeft mij beloofd met mij te zijn." De regter: »Waar wonen uwe vrienden?" Antw. »Ik heb slechts eenen vriend, God den vader, den zoon en den heiligen geest." De regter: »In welke parochie behoort gij t'huis?" Antw. »In de parochie Gods." Aangezien nopens de waanzinnigheid van den man (hij is uit Liverpool gekomen en heet Patrick Linton) geen twijfel bestond, werd hij voorloopig opgesloten.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, de Nederlandsche Schoener *de Nes*, Kapt. E. R. Taylor, van Coronie, hebbende 8 dagen reis; Passagiers, de Heeren John Wilkens en 1 Bediende, John Roderick Young en 1 Bediende en Mejufvrouw Adriana Maria Brinkmeijer en 1 Bediende.

Advertentien.

(21746) De ondergeteekende biedt aan, tegen den *gewonen Interest* en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene Som van *TWINTIG DUIZEND GULDEN*, toebehoorende Diverse minderjarigen

Paramaribo, den 23 *Mei* 1838.

De Weesmeester,
W. H. LANS.

C. A. RICHTER

heeft ontvangen per Kapt. R. TJEBBES en biedt voor *civiele* prijs te Koop:

Een assortiment fijn effen en geborduurde Neteldoeken; geborduurde Dames Shwals, Schotsch Batist, Cambricqs; Calico's.

Een uitmuntend assortiment BYOUTERIEN, bestaande in Colliers, Braseletten, Pendeloqs, Oorringen, Vingerringen; Dames en Heeren Horlogie Kettingen, Sabitringen; Horologien Hakent ...; Sigaren Pijpjes; Broeken Gespen; gouden en zilveren Vingerhoeden.

Laarzen; hooge, lage, pumps, en kurk Schoenen; Pantoffels; fraaije SPIEGELS met vergulde Lijsten; Hang Klokjes.

KANTOOR-BEHOEFTEN en vele andere GOEDEREN meer.

Voortdurend nog in voorraad:

Exquise RHIJN-WIJN van het Jaar 1834. (21744)

(21743) J. GROOPF R. C. ..., is voornemens voor eenigen tijd de Kolonie te verlaten, en stelt tot zijne Gemagtigden G. SCHEPERS en J. V. JANSSEN.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij ... Leijsner.

Het Nederlandsch gekoperd Brikschip *de Vereeniging*, Kapt. H. Kolthoff. — Adres bij De ... en Kramer. — Staat thans daar.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.